

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 8. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm963.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Som nu Hæren drog ned af Fjeldet, laae der en Gaard paa deres Vei som heed Sule, og var den øverste Gaard i Værdalen. Veien til Gaarden gik igiennem en Kornmark, og Kongen formanede sine Folk til at fare varligen, saa de ingen Skade gjorde Bondens Korn, det gik da ogsaa godt saalænge Kongen var i Nærværelsen; men de Flokke som kom bagefter, brød sig om ingen Ting, og trampede hele Marken saaledes til, at Kornet laae langs hen ad Jorden—Hos Peder Klausen staaer: da komme de *Svenske* og traadte Kornet ned i Jorden. Om han har havt en anden Læsemaade eller kun et Horn i Siden paa det Slags Folk, skal jeg lade være usagt. Bonden som der boede, heed Thorgeir Flek, og havde to karlvoxne Sønner, og han tog godt baade imod Kongen og hans Folk, og sagde, at alt hvad han havde var til Tjeneste. Kongen takkede ham, og spurgde hvordan det stod til i Landet, og om der var gjort nogen Opstand imod ham. Thorgeir fortalte da at der var en stor Hob Folk sanket i Trøndelagen med mange Herser og Lehns mænd, baade sønder fra Landet og nær fra Halogaland, men, sagde han, om de har i Sinde at gaae imod 9Eder med den Hær eller de har noget andet for, det veed ikke jeg. Siden klagede han sin Skade for Kongen og sagde ham hans Folks Uskikkelighed, at de havde traadt og trampet alt hans Korn omkuld. Kongen svarede, at det var ilde man havde gjort ham den Fortred; og siden reed Kongen selv ud paa Marken, og saae at alt Kornet var ganske rigtig traadt ned i Jorden; men saa reed han Ageren rundt og sagde, jeg har den Troe, Bonde! at vor Herre opretter dig din Skade, og inden Ugen er omme, kommer Ageren sig nok. Det var heller ingen Løgn hvad Kongen sagde, der blev det deiligste Korn af Verden. I den Gaard laae da Kongen om Natten, og om Morgenen da han vilde bryde op, bad han Thorgeir Bonde følge med sig. Thorgeir tilbød ogsaa Kongen begge sine Sønner, men han sagde Nei, dem vilde han ikke have med, Knøsene derimod vilde med, og det hjalp ikke alt hvad Kongen bad dem blive; saa vilde hans Hirdmænd bundet dem, men da Kongen saae det, sagde han: nei, lad nu fare dem, de kommer saa dog vel hjem igjen, og det gik rigtig med de Knøse, som Kongen spaaede.